

Втори юни

Новини | Общество | на 02.06.2021 06:00

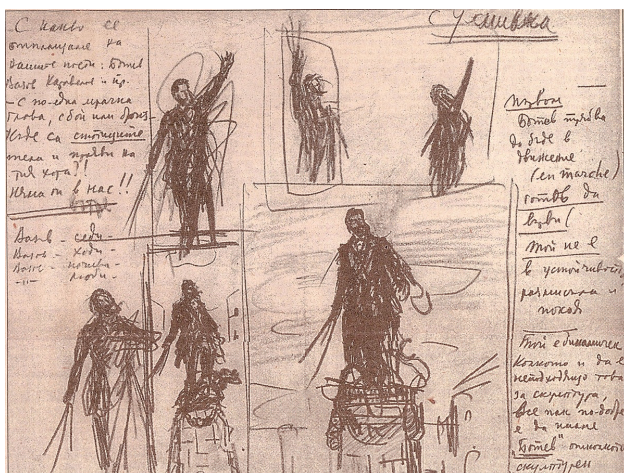
Защо говорим за това?

Защото днес е денят на Ботев и падналите за свободата на България. И това не значи само заря и сирени.

Свободата не е нещо, което повечето хора си поставят за цел. Дори преди Освобождението било така.

Днес получихме писмо от четвъртокласника Димитър Кръстев, който ни кани да тръгнем на път по стъпките на Христо Ботев и неговата чета. Ето какво ни пише Митко:

"Преди 145 години на 27 май през далечната 1876 г. четата на Христо Ботев слиза от кораба "Радецки" на козлодуйския бряг и се отправя към Врачанския Балкан. Тя е събрана и организирана от Ботев в помощ на Априлското въстание." И още: "Всяка година от 27 май до 2 юни във Враца и Козлодуй се провеждат Ботевите дни. По време на Ботевите дни се провеждат различни културни и спортни събития. Едно от тях е Националният туристически поход „По пътя на Ботевата чета „Козлодуй – Околчица“.

Нека припомним какъв е бил този път.

Когато Ботев и неговите четници преминали Дунава, Априлското въстание било вече потушено. А много от селата, край които минали, изобщо не били въставали. Хората в тях ценели други неща повече от свободата си - например спокойния си живот, къщите, нещата, които притежавали. Те не искали да ги рискуват, като помагат на четата. И това предопределило съдбата ѝ.

Ботев и четниците му също могли да имат спокоен живот, къщи, добра професия, имоти. Но те ценели нещо друго, свободата, и то не само своята. Ценели я толкова много, че били готови да се откажат от всичко, дори от живота си - колкото и да е трудно да си представим това днес.

Защо?

Свободата нямало да ги направи по-богати, нямало да им даде власт, не била някаква магия. Но без идеята за свобода българите щели да престанат да съществуват. Не днес или утре, но някой ден - такива неща се случват с малките народи в големите империи. Някой друг решава могат ли или не могат да имат училища, могат ли или не могат да имат вестници на своя език, свои храмове, своя гордост. Онези, които не ценят тези неща и не са готови да се борят за тях, просто ги губят. По света има езици, които никой не говори, история, която никой не помни, народи, чието име е изгубено.

Без идеята за свободата (а идеите не съществуват сами по себе си, трябва някой да вярва в тях) може би това щеше да се случи и с нас.

Изобщо не е лесно да се изправиш срещу някой, който е по-силен от теб. Дори много възрастни днес се отказват, мислят, че няма смисъл. Но когато силните застрашават слабите, когато има насилие и несправедливост - дори когато бият някого в училищния двор - могат да загубят нещо ценно. Да забравят кои са, какво е за тях добро и какво - зло.

Затова е зарята и затова са сирените. Присъединяваме се към призива на Митко да се вслушаме в тях. И му благодарим за прекрасното писмо и за чудесната рисунка на паметника на Христо Ботев във Враца.

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
[/book/1409-vtori-yuni](http://book/1409-vtori-yuni)

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

